

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7108213375
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7108213375.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha v exekučnej veci oprávneného: RECLAIM, a.s., so sídlom Staromestská 3, Bratislava, IČO: 46 076 760, zastúpeného HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 9, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti povinným: 1. FEMET, a.s., naposledy so sídlom Pražská 2, Košice, IČO: 31 707 548, 2. neb. A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rastislavom Horským, so sídlom Jakubovo námestie 15, Bratislava, pod sp. zn. EX 112/08, o vymoženie 18 187,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 01.12.2022, č. k. 38Er/1998/2008-34, takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením exekúciu zastavil.
2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa návrhom zo dňa 23.04.2008 domáhal vykonania exekúcie voči povinným na základe exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Košice I zo dňa 04.07.2007, sp. zn. 27Zm/9/2007. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci poverením č. 5803 056563 zo dňa 25.06.2008. Oprávnený dňa 26.01.2016 doručil súdu prvej inštancie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení do 31.03.2017. Súd prvej inštancie citoval ust. § 39 ods. 4 a § 243f Exekučného poriadku a uviedol, že novelizované znenie Exekučného poriadku určilo oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v tých exekúciách, v ktorých sa uplatňuje nárok zo zmenky. Podľa § 243f Exekučného poriadku a uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2016, sp. zn. II. ÚS 774/2016 bol oprávnený povinný predložiť súdu do 22.01.2016 doplnenie návrhu, a to spolu s pripojenými listinami. Podľa súdu prvej inštancie je citované ustanovenie kogentného charakteru a v prípade jeho nedodržania dochádza obligatórne k zastaveniu exekúcie. Nakoľko v prejednávanej veci oprávnený doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie až po zákonom stanovenej lehote, súd prvej inštancie exekúciu podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil.
3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
4. Oprávnený sa domnieval, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok – ďalej len „CSP“), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm.

d/ CSP), konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Oprávnený v prvom rade nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že proti jeho rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Poukázal na § 357 písm. a) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania. K vecnej nesprávosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že návrh na vykonanie exekúcie doplnil až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Zdôraznil, že lehota na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie vedenej na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou do 30 dní od účinnosti zákona, ktorý novelizoval Exekučný poriadok, teda do 22.01.2016, je lehotou procesnou. Jej plynutie sa spravuje podľa v tom čase platného Občianskeho súdneho poriadku. Podľa § 57 ods. 3 OSP lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie podaním označeným ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku“, ktoré odovzdal na prepravu dňa 22.01.2016. Ako dôkaz o tom predložil súdu kópiu hromadného podacieho hárku zo dňa 22.01.2016. Z uvedeného mal za to, že si týmto splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku včas a exekučný súd nesprávne predmetnú exekúciu zastavil. Navyše, rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval v tejto časti za nepreskúmateľné, keďže v odôvodnení súd neuviedol, z akých dôkazov pri svojom rozhodovaní vychádzal a ako vec posúdil, resp. na základe akých skutočností dospel k svojim zisteniam. Záverom považoval za potrebné zdôrazniť, že povinní v 1. a 2. rade nie sú spotrebitelia a ich vzťah s oprávneným založený Zmluvou o kontokorentnom úvere s pravidelnými splátkami č. 002012651S zo dňa 12.12.2005 zabezpečenou blankozmenkou s avalom povinného v 2. rade sa nemá posudzovať podľa predpisov o spotrebiteľskom práve.

5. Súdny exekútor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Košiciach príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal odvolanie oprávneného v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 - 384 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Odvolací súd založil prípustnosť podania odvolania proti uzneseniu o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku na záveroch Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedených v náleze zo dňa 15.03.2023, sp. zn. II. ÚS 511/2022, v zmysle ktorého uznesenie okresného súdu (o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku) je rozhodnutím súdu prvej inštancie o zastavení konania a na tom, že proti nemu je prípustné odvolanie, nemení nič ani to, že ide o uznesenie v exekučnom konaní, keďže od 1. júla 2016 niet takej normy, podľa ktorej odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak.

8. V predmetnej veci sa exekučné konanie začalo dňa 28.04.2007, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie pôvodným oprávneným – spoločnosťou Československá obchodná banka, a.s. Oprávnený žiadal exekúciu vykonať na podklade exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Košice I zo dňa 04.07.2007, sp. zn. 27Zm/9/2007.

9. S účinnosťou od 23.12.2015 došlo zákonom č. 438/2015 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, k novelizácii Exekučného poriadku, a to najmä doplnením o § 243f (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia), o § 39 ods. 4 a § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

10. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

11. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

12. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

13. Z citovaných ustanovení Exekučného poriadku vyplýva, že v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, zákonodarca stanovil oprávnenému povinnosť preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo že síce ide o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo príhľadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

14. Podľa § 243f Exekučného poriadku sa takéto exekúcie odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. odkladajú a súd je následne povinný, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona, exekúciu zastaviť. Ak však oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v požadovanej lehote, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

15. Citovaný zákon nadobudol účinnosť dňom jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov, t. j. 23.12.2015 a teda lehota 30 dní na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie uplynula dňa 22.01.2016. Oprávnený doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 26.01.2016. Z uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že oprávnený doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a preto exekúciu v predmetnej veci zastavil.

16. Zo súdneho spisu však nie je zrejmé, ako bolo predmetné podanie oprávneného súdu prvej inštancie doručené. Podanie je opatrené pečiatkou vyznačujúcou dátum doručenia listiny súdu (26.01.2016), nie je k nemu ale pripojená ani obálka, z ktorej by bolo zrejmé, kedy bolo podané na pošte a nie je ani opatrené pečiatkou súdu „podané osobne“. Je pritom potrebné zdôrazniť, že lehota na doplnenie návrhu je lehotou procesnou a preto je zachovaná aj vtedy, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 121 ods. 5 CSP).

17. Súd prvej inštancie teda pri rozhodovaní o zastavení exekúcie vychádzal len z toho, kedy bolo doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručené súdu a neexistoval, kedy oprávnený skutočne podal relevantné listiny na prepravu či ich osobne doručil súdu. V súdnom spise chýbali listiny preukazujúce spôsob doručenia podania súdu.

18. Až oprávnený spolu s odvolaním predložil súdu aj poštový podací hárok, ktorý má preukazovať, že predmetné doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo podané na pošte dňa 22.1.2016.

19. Pokiaľ súd prvej inštancie zastavil exekúciu s poukazom na § 243f ods. 5 Exekučného poriadku z dôvodu, že oprávnený síce doplnil návrh na vykonanie exekúcie, avšak nie v zákonom určenej lehote do 22.1.2016, pričom doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie bolo podľa poštového podacieho hárku predloženého oprávneným podané na pošte dňa 22.1.2016, teda v zákonom stanovenej procesnej lehote, tento záver súdu prvej inštancie nezodpovedá oprávneným preukázanej skutočnosti.

20. Vzhľadom na uvedené je potom rozhodnutie súdu prvej inštancie predčasné. Vyššie uvedené skutočnosti je potrebné právne posúdiť a vo veci opätovne rozhodnúť.

21. Závažnejšou vadou konania sa však javí skutočnosť, že súd pri posudzovaní doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie konal s povinnými v 1. a 2. rade, ktorí medzičasom stratili právnu subjektivitu.

22. Povinným v 1. rade je spoločnosť FEMET, a.s., naposledy so sídlom Pražská 2, Košice, IČO: 31 707 548. Podľa výpisu z Obchodného registra Mestského súdu Košice vložka č. 603/V, oddiel: Sa

táto spoločnosť bola ku dňu 30.06.2010 ex offo vymazaná z obchodného registra na základe uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 17.03.2010, č. k. 27Cbr/74/2008-27, teda zanikla ako subjekt práva, a to bez právneho nástupcu.

23. Rovnako podľa výpisu z Registra obyvateľov povinný v 2. rade A. B., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX zomrel dňa XX.XX.XXXX.

24. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

25. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

26. Podľa § 161 ods. 2 a 3 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

27. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

28. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

29. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

30. Prihliadať na splnenie podmienok konania je úlohou súdu v každom štádiu konania. Súd je povinný skúmať, či konkrétny subjekt je nositeľom práva, aby s ním mohol ako s účastníkom konať.

31. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie konal s povinnými v 1. a 2. rade napriek tomu, že títo v priebehu konania stratili spôsobilosť byť účastníkmi konania (§ 61 CSP). Ide o tzv. prekážku postupu konania, ktorú je potrebné odstrániť skôr, ako súd pokračuje v konaní, pričom pokračovanie v konaní závisí od zistenia skutočnosti, či zomrelý účastník (strana) mal dedičov, s ktorými možno v exekúcii ďalej konať alebo zomrel bez dedičov a konanie je potrebné zastaviť, resp. či zaniknutá právnická osoba mala svojho právneho nástupcu.

32. Je teda zrejmé, že po vydaní exekučného titulu nastala právna skutočnosť, s ktorou hmotné právo spája prechod práv a povinností a že prechod týchto práv a povinností sa týkal subjektu označeného v exekučnom titule a v návrhu na vykonanie exekúcie ako povinného. Uvedenú skutočnosť však súd prvej inštancie nezohľadnil a konal s niekým, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, čím zaťažil napadnuté uznesenie vadou, ktorá zakladá dôvod pre zrušenie takéhoto uznesenia.

33. Preto odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP, lebo neboli splnené procesné podmienky (ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

34. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie v prvom rade sa vypoariadať s vyššie uvedenými skutočnosťami podľa záverov odvolacieho súdu. Exekúciu voči povinnému v 1. rade je potrebné podľa § 64 CSP zastaviť, keďže povinný v 1. rade ako právnická osoba zanikol bez právneho nástupcu. Čo sa týka povinného v 2. rade, je potrebné zistiť výsledok dedičského konania vedenom po nebohom povinnom a po zistení (okruhu) dedičov povinného v 2. rade súd rozhodne o pokračovaní v exekúcii podľa § 63 CSP, resp. exekúciu aj voči povinnému v 2. rade zastaví, ak by dedičské konanie bolo zastavené pre nemajetnosť poručiteľa.

35. Len v prípade, že sa preukáže, že v exekúcii možno pokračovať s dedičmi povinného v 2. rade, súd prvej inštancie bude postupovať podľa § 243f Exekučného poriadku v zmysle vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu. V prvom rade je potrebné sa vyporiadať s otázkou, či oprávnený doplnil svoj návrh na vykonanie exekúcie v čas. Je zrejmé, že ak toto doplnenie bolo exekučnému súdu doručené poštou dňa 26.01.2016, muselo byť dané na prepravu pred týmto dátumom. Oprávnený tvrdil, že doplnenie návrhu dal na poštovú prepravu ešte dňa 22.01.2016 a ako dôkaz predložil podací hárok z uvedeného dňa, na ktorom zvýraznil kolónku s číslom 1031331. Ak sa v konaní nepreukáže opak, je potrebné mať za to, že oprávnený podal doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie včas a ďalej postupovať podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku. Teda súd prvej inštancie rozhodne, či bude v exekúcii pokračovať alebo túto zastaví podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

36. V zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).